

N:o 35.

Af herr **P. G. Petersson** i Brystorp, om *ändring i sättet för utbetalning af den ersättning af statsmedel, som utgår till egare af vissa skattefrälsehemman.*

Genom kongl. kungörelsen den 3 februari 1888 har beviljats en ersättning från staten med 30 procent af de från skattefrälsehemman utgående skattefrälseräntor till enskilde, men på grund af 2 § i nämnda kungörelse kan detta statsbidrag icke erhållas utan genom en särskild ansökan till Konungens befallningshafvande, åtföljd af qvitto att räntan blifvit till vederbörande egare betald, hvarefter statsbidraget från landtränteriet erhålles. Härigenom förorsakas så stora kostnader, att egare till mindre hemmansdelar icke få någon behållning af den tillerkända ersättningen, ty först måste de hafva biträde med ansökans uppsättande, ombud för dess inlemnande till vederbörande och pålitligt ombud för medlens uttagande och qvitterande. Genom allt detta är lätt att inse, det för en mindre hemmansegare, som af statsbidraget bekommer endast 2 à 3 kronor, skall detta åtgå till omkostnader.

Hitills har nog en ansökan till Konungens befallningshafvande varit nödvändig för erhållande af utredning, hvilka hemmansinnehafvare som voro berättigade till ersättning från staten, men då numera en sådan utredning är skedd, kan väl hädanefter icke vara af behovet påkalladt att fortfara med så vidtomfattande åtgärder, som förut varit fallet, utan antages att kronofogdarne vid kronouppbörderna kunde till vederbörande utbetala detta stats-

bidrag lika som nu är fallet med utbetalande af augmentsräntorna, och får därför vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte bevilja, det egare till skattefrälsehemman hädanefter blifva berättigade, att mot aflemnande af det qvitto, som på skattefrälseräntans betalande erhållits från vederbörande egare, af kronofogden vid kronouppbörden utbekomma den hittills bestämda och möjligen blifvande ersättningen från staten till ifrågasvarande räntor.

Stockholm den 26 januari 1891.

P. G. Petersson.

N:o 36.

Af herr **P. G. Petersson** i Brystorp, *om ytterligare ersättning från statsverket till egare af skattefrälsehemman, hvars ränta icke blifvit af statsverket inlöst.*

Genom Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 3 februari 1888 hafva egare till skattefrälsehemman, hvars skattefrälseräntor icke blifvit af statsverket inlösta, förklarats berättigade att af statsmedel erhålla ersättning med 30 procent af denna ränta, utgörande en likställighet med den skedda lindringen i grundskatten för egare till kronoskattehemman. Då nu till denna riksdag motionerats om ytterligare lindringar i grundskatterna med 20 procent, får jag vördsamt anhålla,

att, i händelse Riksdagen skulle bifalla ytterligare 20 procent afskrifning å grundskatterna, lika förmån äfven